

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι

Δρ.

8

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ

Φρ. Λφ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀπευθύνεται:

Διεύθυνσιν Φωνῆς τῆς Ἡπείρου
Ἀθῆναις

ΕΤΟΣ ΔΕΚΑΤΟΝ ΤΡΙΤΟΝ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Γίνονται δεκταὶ ἀπὸ 15 Σηβρίου. Ὅφειλουν συνεπῶς οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταὶ νὰ ἀποστείλωσι καὶ τὴν συνδρομὴν αὐτῶν καὶ νὰ ἀπευθύνωνται δι' ἐπιστολῆς ἢ ταχυδρομικοῦ δελετηρίου πρὸς τὸν συντάκτην κ. ΓΕΩΡ. Κ. ΓΑΓΑΡΗΝ.

Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» εἶνε τὸ μόνον Ἡπειρωτικὸν ὄργανον τὸ ὁποῖον ἀπὸ δέκα τριῶν ἐτῶν συνηγορεῖ ὑπὲρ τῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπανταχοῦ διεσπαρμένων Ἡπειρωτῶν. Ἐπὶ δὲ τῶν ἑλληνικῶν πραγμάτων ἐκφέρει τὰς κρίσεις αὐτῆς μὴ ἐπηρρεαζομένη ἀπὸ προσωπικὰς ἢ κομματικὰς συμπαθείας, ἀλλ' ἀποβλέπουσα μόνον εἰς τὸ ἔθνικόν συμφέρον καὶ τὰ ἐν γένει ὠφέλιμα ὑπὲρ τῆς κοινῆς πατρίδος.

παρελθοῦσαν ἐβδομάδα ἀνεγρά-

Κατὰ τὴν ψαμεν περιληπτικῶς τὰ λεχθέν-
ἐν τῇ βουλῇ κατὰ τὴν συνε-
δρίασιν τῆς Πέμπτης, καθ' ἣν τεθέντος ζητή-
ματος ἐμπιστοσύνης ἐξεδήλωσεν αὐτὴ διὰ πλειο-
ψηφίας τὴν εὐνοίαν της πρὸς τὴν Κυβέρνησιν.
Ἀλλὰ κατὰ τὴν συνεδρίασιν ταύτην οἱ διάφοροι
ἡγέται καὶ πολιτευταὶ ὠμίλησαν κατὰ τῆς ἐνε-
ργείας τοῦ Βασιλέως πρὸς συγκρότησιν τῆς Κυ-
βερνήσεως. Εἰς δὲ τὴν συνεδρίασιν τῆς Παρα-
σκευῆς εἰς βουλευτῆς Ἀργεῖος ὅστις εἶνε καὶ ἀ-
ξιωματικὸς, δόξαν καὶ αὐτὸς ζηλώσας ἡγήθη
καὶ ὠμίλησε κατὰ τοῦ Βασιλέως, ὅτι δηλαδὴ
ταξιδεύει κάθε χρόνον εἰς τὴν Εὐρώπην καὶ
ὅτι δὲν τοῦ καίεται τὸ αὐτὶ περὶ τῆς τύχης
τοῦ Κράτους του. Εἰς τὸν βουλευτὴν τούτον οὐ-
δεὶς ἀπήντησεν. Ἴσως ἔρῳς ἐπραξε σιωπῆσας
καὶ ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἀλλὰ νομίζομεν ὅτι ἔδει
νὰ μὴ παρέλθῃ ἀπαράτητος ἡ ἀνευλαβὴς
αὐτὴ κατὰ τοῦ βασιλέως δημηγορία ἐνός κα-
τωτέρου ἀξιωματικοῦ, ὅχι δι' ἄλλον λόγον εἰμὴ
χάριν τῶν συμφερόντων αὐτοῦ τοῦ ἑλληνισμοῦ,
χάριν τῶν κατοίκων αὐτοῦ τοῦ ἐλευθέρου Βα-
σιλείου. Διότι καὶ οἱ ἀγορεύσαντες κατὰ τὴν
προηγούμενην συνεδρίασιν κατὰ τῆς ἐνεργείας
τοῦ Στέμματος κατέστησαν αὐτὸ ὑπόδικον εἰς
τὴν κοινὴν συνείδησιν. Ναὶ μὲν ἡ Βουλὴ διὰ
τῆς ἐκφράσεως ἐμπιστοσύνης πρὸς τὴν Κυβέρ-
νησιν ἐπεκύρωσε καὶ ἐνέκρινε τὰς ἐνεργείας τοῦ
Ἀνακτοῦ, οὐχ ἥττον οἱ ἐκστομιθέντες λόγοι
ἐπιδρῶσι πάντοτε ἐπὶ τοῦ λαοῦ καὶ χαλαροῦσι
τοὺς μεταξὺ τοῦ Βασιλέως καὶ λαοῦ δεσμοὺς
πρὸς βλάβην τῶν συμφερόντων τοῦ ἔθνους. Ὑπὲρ
ποτε δὲ ἡ ἄλλοτε τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος ἔχει σή-
μερον ἀνάγκην νὰ βλέπῃ περισσότερον συσφιγγο-
μένους τοὺς δεσμοὺς βασιλείας καὶ λαοῦ· διότι
ἐὰν γεννηθῇ χάσμα μεταξὺ τῶν δύο τούτων ἐξου-
σιῶν καθότι ὁ λαὸς εἶνε ἡ μεγαλειτέρα ἐξουσία
πολλὰ τὰ κακὰ θὰ συμβῶσιν εἰς τὰς ὑποθέσεις
τοῦ ἔθνους ἐν γένει καὶ τοῦ Κράτους αὐτοῦ. Ἀ-
τυχῶς δὲ ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἐπιτῆδεις ἀ-
γορηταὶ καθιστῶσιν ὑπόπτους τὰς ἐνεργείας
τῆς Βασιλείας παρὰ τῷ λαῷ καὶ σχηματίζεται
κοινὴ γνώμη κατὰ πολὺ ἐπιβλαβὴς. Αἴφνης εἰς
πολιτευόμενος δὲν κατορθώνει νὰ γίνῃ πρωθυ-
πουργός, διαλαλεῖται ὅτι πταίει ὁ Βασιλεὺς·
εἰς κῶνωψ ἐπεκάθησεν εἰς τὴν κεφαλὴν ἄλλου,
πταίει ὁ Βασιλεὺς. Δὲν ἔχομεν στρατόν, παίει ὁ
Διάδοχος. Δὲν ἐφύτρωσαν τὰ κρεμμύδια εἰς
τὴν Κερκαλοῦ πταίει ἡ Βασίλισσα. Κανείς
ὅμως δὲν λέγει ὅτι ἔπταισεν ὁ Θεοτόκης, ὁ
Τρικούρης, ὁ Δηλιγιάννης, ὁ Ζαΐμης κτλ. Ἀ!
μπᾶ, μπᾶ! Αὐτοὶ ἄγωνίζονται διὰ τοὺς
θεσμοὺς διὰ τὴν πατρίδα, διὰ νὰ συντάξωσι τὸ

ἔθνος! Κανείς δὲν ἐφώναξε ποτὲ ἐναντίον αὐ-
τῶν. Κανείς δὲν ὕψωσε τὴν φωνὴν νὰ εἴπῃ εἰς
αὐτοὺς. «Μὰ κύριοι, ἀναγνωρίζομεν ὅτι πολι-
τεύεσθε τιμίως, ποῦ εἶνε ὅμως τ' ἀποτελέσματα
τῆς χρηστῆς διοικήσεώς σας! Τὸ Κράτος ἀντὶ
νὰ βαίνει εἰς πρόοδον ἐπῆρε κατήφορον. Σεῖς δὲ
κ. Θεοτόκη, ὅστις ἐκυβερνήσατε μετὰ τὸν πό-
λεμον καὶ ἐξελαργίγησθε περὶ τῶν Δικαιω-
μάτων τῆς βουλῆς τί ἔχετε νὰ μᾶς ἐπιδείξητε;
Παρεσκευάσατε ἀπρονοήτως νομαρχίας καὶ Πρω-
τοδικεῖα ἀντὶ νὰ ἐλαττώσῃτε τὰς δαπάνας τοῦ
προϋπολογισμοῦ καὶ συντελέσατε εἰς τὴν ἀνα-
στάτῳσιν τῶν Κορινθίων καὶ τῶν ἄλλων νῦν ὅτε
καταργοῦνται τὰ συσταθέντα πρωτοδικεῖα.
Μήπως καὶ δι' αὐτὰ εἶνε ὑπεύθυνος ἡ βασιλεία;
Ὁ δὲ λαὸς βλέπων τὴν ὁσημέρην ἀθλίαν ὑπὸ
πᾶσαν ἐποψίν κατὰστασιν τοῦ Κράτους πείθεται
ἐπίσης ὅτι πταίει ἡ βασιλεία. Διατί; διότι
κατὰ τὴν γνώμην τοῦ λαοῦ δὲν ἐπεμβαίνει νὰ
βάλῃ εἰς τὴν θέσιν του ἕκαστον πολιτευόμενον
καὶ νὰ χαράξῃ πολιτικὴν πορείαν. Ὅταν ὅμως
τολμήσῃ ἡ Βασιλεία νὰ ἐπέμβῃ εἰς ζητήματα
πρὸς κανονικὴν λειτουργίαν τῆς Κυβερνητικῆς
μηχανῆς οἱ πολιτευόμενοι ἐξεγείρονται καὶ ἐκ-
τοξεύουσι μύδρους κατ' αὐτῆς. Τότε οἱ θεσμοὶ
κινδυνεύουν. Φοροῦσι τὸν κόκκινον σκούφον καὶ
ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς δεικνύουσι τὸν
δάκτυλον πρὸς τὸ Στέμμα λησμονοῦντες ὅτι τὸ
ἔθνος δὲν ἀπέστειλεν αὐτοὺς ἐκεῖ διὰ τριαύτας
ἀνευλαβεῖς πράξεις, ἀλλὰ μόνον ὅπως σκεφθῶσι
περὶ τῆς βελτίσεως τῶν ἑθνικῶν ὑποθέσεων
ὑπὲρ ὧν ὑπόσχονται πρὸ τῶν ἐκλογῶν, αἵτινες
ὅμως κατ' οὐδὲν ἐβεβλήθησαν· τὸναντίον μᾶ-
λιστα, ἐπεδεινώθησαν καὶ κατέστησαν ἀνίκανοι
νὰ ὑπερασπίσωμεν καὶ ἐλάχιστα συμφέροντα
ὑπ' ἄλλων καταπατούμενα. Ὅθεν τὴν τριαύ-
την ἐκ μέρους τῶν πολιτευομένων πολιτικὴν
θεωροῦμεν ἐπιβλαβὴ εἰς τὰ ἑθνικὰ συμφέροντα.
Ἀπετελεῖ δὲ αὕτη πρόγραμμα κεκοιμημένων
νῦν. Δὲν εἶνε δὲ συμφέρον οἱ νεώτεροι νὰ βαδί-
σωσιν ἐπὶ τῆς αὐτῆς σκοτεινῆς οδοῦ.

ΕΚ ΔΕΛΒΙΝΟΥ

21 Ἰουνίου 1905.

Ἀπὸ τίνος χρόνου ἡ ἐπαρχία μας περιέστη
εἰς κρίσιμον θέσιν ὑπὸ ἐποψίν ἀσφαλείας, διότι
αἱ ζωοκλοπαὶ καὶ αἱ καθ' ὁδὸν ἀπογυμνώσεις
τῶν ἀνθρώπων ἐφθασαν ὑπὲρ ποτε ἄλλοτε εἰς
δυσάρεστον σημῆον· ὡς μανθάνομεν δὲν δύναται
τις ἀνευ φόβου νὰ ἀπομακρυνθῇ τῆς οἰκίας του,
οὔτε ὥραν μακρὰν αὐτῆς, διότι οἱ Κουρβελέσι-
δες ἡ Λιάμπιδες κατέκλεισαν τὸν τόπον καὶ ἐ-
πεδόθησαν εἰς τὸ ἔργον των τὴν κλεψίαν, μετ'
ἐπιμονῆς. Οἱ δρόμοι κατέστησαν ἀδιάβατοι, ὁ
δρόμος ἀπὸ Δρόβιαννῃν μέχρι Λεσινίτσης πολὺ
μᾶλλον μέχρι Ἀθαρίτσης κατέστη λίαν ἐπι-
σφαλής, διότι συλλαμβάνονται κάθε τὸσον οἱ ἀ-
γωγεῖς καὶ ἄλλοι, οἵτινες μεταβαίνουν ἀπὸ
ἐν εἰς ἄλλο χωρίον, καὶ ξεγυμνώνουν, καὶ
δι' ἀδιαφόρων καταπίεσεων ἀναγκάζονται νὰ
υποδείξωσιν αὐτοῖς ποῦ ἔχουν τὰ κρυμμένα
χρήματα. Τὴν παρελθοῦσαν Τετάρτην (15 τρ.)
μεταξὺ Δροβιάννης καὶ Ἀθαρίτσης, εἰς θέσιν
Επεύζευμα καλουμένην, 4 ἑνοπλοὶ καὶ κακο-
ποιοὶ Κουρβελέσιδες συνέλαβον τὸν Μπαχζεβᾶ-
νον Νικόλαον Ντρούμπον, ὅστις ἀνήρχετο περὶ
τὴν πρωΐαν διὰ νὰ πωλήσῃ κατὰ τὸ συνή-
θες ζαζαβὰτ εἰς τὰ χωριά, καὶ τοῦ ἐπῆραν οὐ

μόνον τὸ ἄλογον, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν ἐξέδυσαν καὶ
τὸν ἔδεσαν εἰς τὸν λάκκον ἀπὸ τὸ πρωὶ ἕως τὸ
ἑσπέρας. Ὁμοίως τὴν αὐτὴν ὥραν, καὶ εἰς τὴν
αὐτὴν θέσιν συνέλαβον τὸν ἀγωγέα Γρηγόριον
Καλαπόδην, ὅστις κατήρχετο εἰς Ἀγίους Σα-
ράντα καὶ τοῦ ἐπῆραν διὰ τῆς αὐθαιρεσίας τὰ
δύο μολάρια του, ἧτοι τὸ παλαιὸν καὶ τὸ νέον
τὸ ὁποῖον πρὸ 12 ἡμερῶν εἶχεν ἀγοράσει, καὶ
ἦτο δευτέρα φορά ὅπου ἐπῆγαινε μὲ αὐτὸ εἰς
Ἀγίους Σαράντα. Οἱ λησταὶ κτυπήσαντες αὐ-
τὸν καὶ ἐρευνήσαντες ἐν τῷ θυλακίῳ του εὗρον
7—10 εἰκοσόφραγκα, τὰ ὁποῖα ἦσαν ξένα διὰ
ψουνίσματα τῶν ἐμπόρων· ὁ δυστυχὴς ἔχει πο-
λυμελὴ οἰκογένειαν καὶ διὰ τῶν μολαρίων του
ἠδύνατο νὰ ζῇ αὐτὴν καὶ νὰ πληρώσῃ τὰ
βασιλικὰ δοσίματά του κτλ. Ἀφοῦ τοῦ ἐπῆραν
τὰ μολάρια του καὶ τὸν ἐξέδυσαν, τὸν ἔδεσαν
εἰς τὸν λάκκον καὶ πλησίον τοῦ Μπαχ-
ζεβάνου Νικ. Ντρούμπου. Τὴν αὐτὴν τύχην εἶχε
καὶ ἡ γυνὴ Δημήτριάνα Σιέβη, ἡ ὁποία ἤκο-
λοῦν τὸν ρηθέντα ἀγωγέα Γρηγόριον· τὴν ἔ-
δεσαν καὶ αὐτὴν πλησίον τοῦ Μπαχζεβάνου καὶ
τοῦ ἀγωγέως. Πρὸς τὸ ἑσπέρας ὅμως τοὺς ἀπέ-
λυσαν καὶ τοὺς τρεῖς· ἐπειδὴ δὲν ἐπρόφθανον
νὰ πηγαίνωσιν εἰς τὰ χωρία των διενυκτέρευσαν
εἰς τὸ χάνι τῆς Ἀθαρίτσης, καὶ τὴν ἐπιοῦσαν
ἡ μὲν ληστευθεῖσα γυνὴ ἐπέστρεψεν εἰς τὸ χω-
ρίον της, οἱ δὲ μπαχζεβάνος Νικόλαος, καὶ ἀ-
γωγεὺς Γρηγόριος ὑπῆγαν καὶ εἰδοποίησαν τὴν
τοῦ Δελβίνου Διοίκησιν καὶ ἐστάλησαν πάραυτα
χωροφύλακες πρὸς ἀναζήτησιν τῶν κακοποιῶν
τούτων Κουρβελέσιδων. Καὶ ἡ Διοίκησις καὶ οἱ
φίλοι ὑπεσχέθησαν εἰς τοὺς παθόντας ὅτι θὰ
εὑρεθῶσι τὰ ζῶά των, ἀλλ' εἰς μάτην ἡ ὑπόσχε-
σις, διότι δὲν ἐνθυμούμεθα ποτὲ νὰ εὑρεθῇ κα-
νὲν τιοῦτον· ἂν ἦτο διὰ νὰ τὰ ἐδίδον δὲν τὰ
ἐκλεπτον· ἀλλ' αὐτοὶ, ὡς εἶναι γνωστὸν, πᾶ-
σαν κλοπὴν τὴν ὑποστηρίζουν διὰ τοῦ ρητοῦ
«πάκ-νικίρι». Ταυτοχρόνως πληροφοροῦμεθα
ὅτι εἰς τὸ Χλωμόν τῆς Πωγωνιανῆς ἐληστεύ-
θησαν τρία μολάρια Λεσετινῶν, ἐπειδὴ εἰργά-
ζοντο ἐκεῖσε εἰς τινὰ ἀσβεσταρίαν. Οὐδεὶς ἀνε-
καλύφθη, οὐδεὶς συνελήφθη· διέρχονται δυὸ-δυὸ
καὶ τρεῖς γεμάτοι στὰ φυσικίλια, ποῖος τολμᾷ
νὰ τοὺς συλλάβῃ ἢ νὰ τοὺς καταγγείλῃ; ἀνε-
νόηλοι πορεύονται καθ' ὁδόν, ἰσχυριζόμενοι
πῶς ἕνας μὲν πηγαίνει εἰς τὴν Βοστίνα, ἄλλος
δὲ πῶς πηγαίνει εἰς τὰ Ἑξαμήλια ἢ ταῖς Σα-
ρωνεαῖς νὰ κάψῃ τὰ λειβάδια κτλ. καὶ καθ' ὁ-
δὸν ἀπογυμνώνουν ἀνθρώπους καὶ ζῶα· δικαίως
ἐκαμαν ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ἐπώλησαν τὰ ζῶά
των καὶ ἀνεχώρησαν διὰ τὴν ἀλλοδαπὴν, διότι
δὲν ἠδύναντο νὰ ὑποφέρωσι κάθε τὸσον νὰ τοὺς
ληστεύωσι ἕνας μάλιστα ἀγωγεὺς ἀπώλεσε τρία
μολάρια ἐντὸς πέντε μηνῶν καὶ ἐπειδὴ δὲν εἶχε
νὰ ἀγοράσῃ ἄλλα ἀνεχώρησε καὶ ἄφησε τὴν πο-
λυμελὴ οἰκογένειάν του ἀνευ οὐδεμιᾶς ὑποστη-
ρίξεως ἕως ὅπου εὗρη ἐργασίαν. Εἰς δὲ τὸ τμή-
μα τούτο κατατρομάζας τοὺς Κουρβελέσιδες
ἡ Λιάμπιδες, οἵτινες μόλις ἀκούσωσι τὸ ὄνομά του
τρέμουν, πολὺ δὲ περισσότερον ἀπὸ τινων ἡμε-
ρῶν ὅπου χριστιανὸς ὢν, εἰσῆλθε διὰ τῆς σπά-
θης εἰς τὸ ἀλβανότουρκον χωρίον Πίτσαι (πρὸς
Δ. τοῦ Ἀργυροκάστρου) καὶ ἀνεκάλυψε διὰ τῆς
ἐπιμονῆς του πάντα τὰ κλαπέντα τοῦ Γεωργίου
Βασιλείου ἐκ τοῦ Σελετιῦ, συνεπεία τοῦ ὁποῖου

Βεβαίως, ότι ο Ροβίε και ο πρίγκις Ραντελίν, κατά την τελευταίαν συνέντευξιν, ἥν εἶχον, συμφωνοῦσαν τελείως ἐπὶ τῇ συνέταξις τῆς γαλλο-γερμανικῆς διακινώσεως τῆς κανονίσεως τῆν εἶδαν ἡν ἐγέννησε τὸ ζήτημα τοῦ Μαρξου. Κατὰ τὴν διακίνωσιν ταύτην ἡ Γαλλία μὲν προσχωρεῖ εἰς τὴν τέλειν διεθνὴν συνεδρίαν, ἥ δὲ Γερμανία ἀναγνωρίζει ἐν ποσῇ καταβολῇ τὴν ὅλως ἰδιωτικὴν ὕσιν Ραλλίας ἀπείγναι τοῦ Μαρξου καὶ τὰς ἐκ τούτου ἀπορροῦσας υποχρεώσεις ταύτας. Ἡ διακίνωσις ἀναγνωρίζει τὴν κυριαρχίαν τοῦ Σουλτανου καὶ τὴν ἐδαφικὴν ἀκεραιότητα τοῦ Μαρξου καθὼς καὶ τὴν ἀντικύρην ὕσιν εἰς τὸ διεθνὲς ἐμπόριον καὶ τὴν ἐπέλευσιν τῆς ἀπεναντίας τοῦ

Κράτους. Ο τόπος εις ὃν θὰ λάβῃ χώραν τὸ διεθνὲς συνέδριον τὸ ὁποῖον θὰ κανονίσῃ ὀριστικῶς πάντα τὰ ζητήματα δὲν ἐγνώσθη εἰσέτι.

— Ο διευθυντὴς τῆς ἀστυνομίας Μόσχας στρατηγὸς Σουβάλωφ ἐφρονέθη διὰ σφαιρῶν ρεβόλβερ ὑπὸ ἐπισκέπτου τινος, ὅστις ἐζήτησε νὰ τοῦ ὁμιλήσῃ καὶ ὅστις εἶχεν εἰσαχθῇ εἰς τὸ γραφεῖόν του. Ο δὲ δολοφόνος συνελήφθη ἀμέσως.

— Εἰς τὴν Γαλλικὴν Βουλὴν ὁ Ρουβιὲ, πρωθυπουργὸς καὶ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν, ἀνέγειλεν, ὅτι ἡ Γαλλία ἐδέχθη νὰ συμμετάσχη τῆς περὶ Μαρόκου συνδιασκέψεως, ἀφ’ ἧς ἡ Γερμανία ἀνεγνώρισε τὰ ἰδιαιτέρα δικαιώματα καὶ συμφέροντα τῆς Γαλλίας ὡς καὶ τὰς μετ’ ἄλλων κρατῶν πηγυμένους συμφωνίας τῆς. Ἡ Βουλὴ ἀπεδέχθη δι’ ὁμοθυμῶν χειροκροτημάτων τὰς δευλώσεις τοῦ πρωθυπουργοῦ.

— Τηλεγραφήματα ἐκ Πετρούπολεως βεβαιοῦσιν ἐπιτυχίαν τοῦ Ρωσικοῦ στρατοῦ εἰς τὰ βόρεια τῆς Κορέας. Ἐν Ἰαπωνικὸν τάγμα περικυκλωθὲν ὑπὸ τῶν Ρώσων παρὰ τὸ Σανβαϊτσὶ κατεστράφη τελείως. Οἱ πλεῖστοι τῶν Ἰαπώνων ἐφρονέθησαν καὶ ἐτραυματίσθησαν. Οἱ σωθέντες συνελήφθησαν αἰχμάλωτοι.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Ἐδημοσιεύθη Β. Διάταγμα δι’ οὗ συνιστᾶται μοῖρα γυμνασίων ἀποτελουμένη ἐκ τῶν «Σπετσῶν» ἀτμομυοδρομῶν «Πηνειοῦ» «Ἀχελώου» καὶ «Εὐρώτα» καὶ τῶν τορπιλικῶν ὑπ’ ἀριθ. 15 καὶ 16 διὰ τοῦ ἰδίου διατάγματος ἀνεκλήθη τὸ διάταγμα περὶ συστάσεως Ναυτικῆς καὶ Γυμνασίων μοίρας. — Οἱ ἐν ὑπουργείῳ τῶν Ἐξωτερικῶν ἀκόλουθοι κ. κ. Δημ. Σισιλιάνος καὶ Γεώργ. Καρατζᾶς ἐπιτυχόντες κατὰ τὴν γενομένην πρὸς τοῦτο δοκιμασίαν προήχθησαν ὁ μὲν πρῶτος εἰς γραμματεία β’ τάξεως τοῦ ἐν Σμύρῃ Γενικοῦ Προξενείου, ὁ δὲ δεύτερος εἰς γραμματεία β’ τάξεως τοῦ ἐν Θεσσαλονικῇ Γενικοῦ Προξενείου τοῦ μέχρι τοῦδε πρ’ αὐτῷ γραμματέως β’ τάξεως κ. Μ. Φραγκίστα μεταθεθέντος εἰς τὸ Προξενικὸν γραφεῖον τῆς ἐν Κων/πόλεως Β. Πρεσβείας — Ἐδημοσιεύθη διάταγμα, διὰ τοῦ ὁποῖου ἐπιτρέπεται ἵνα ἀπὸ 1 Ἰουλίου 1905 μέχρι τῆς 1 Ἰουλίου 1906 ἐφαρμοσθῇ ἐπὶ τῶν προελεύσεων τοῦ Μαυροβουνίου τὸ Συμβατικὸν Δασμολόγιον κατ’ ἀμειψαιότητα τοῦ πλεονεκτήματος, ὅπερ παρεχωρήθη ταῖς ἑλληνικαῖς προελεύσεσιν ἐν Μαυροβουνίῳ μέχρι τῆς αὐτῆς ἡμερομηνίας. — Ἡ Γεωργικὴ Ἑταιρία ἀπέστειλεν εἰς τὸν Μητροπολίτην ἑκκλησίαν δι’ ἧς τὸν παρεκάλεσεν ὅπως μεσολαβήσῃ καὶ κατορθωθῇ νὰ συμμετάσχουσιν εἰς τὸ ἔργον τῆς Ἑταιρίας καὶ αἱ Μοναί, νὰ ἰδρυθῶσι δὲ εἰς αὐτὰς φυτώρια καὶ μελισσῶνες, ἅτινα θὰ καλλιεργῶνται ὑπὸ τῶν ἰδίων μοναχῶν. Πρὸς τούτοις ν’ ἀποστέλλωνται ἐξ ἐκάστης Μονῆς μοναχοὶ εἰς τὴν ἐν Χαλανδρίῳ Μελισσοκομικὴν Σχολὴν ἵνα ἐκπαιδευθῶσι δωρεὰν τὴν δεινδροκομίαν, μελισσοκομίαν καὶ κτηνοτροφίαν καὶ κατορθώσωσιν οὕτω νὰ ἐνισχύσωσι τὸ μέγα ἔργον τῆς Ἑταιρίας. — Ἐδημοσιεύθη Β.Δ. κυροῦν τὸ καταστατικὸν τῆς Λαϊκῆς Τραπεζ. μὲ κεφάλαια 3,000,000 ἰδρυθείσης παρ’ ὁμάδος κεφαλαίουχων τῇ συμπράξει τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος. Ἡ ἰδρυσις τῆς Λαϊκῆς Τραπεζῆς γενομένη ὑπὸ τὸσφ αἰσίους αἰωνοῦς, τὴν ἐπίβλεψιν τῶν ἐργασιῶν τῆς ὁποίας ἀνέλαβε αὐτὴ αὕτη ἡ Κυβέρνησις διὰ διορισμοῦ Κυβερνητικοῦ ἐπιτρόπου ἐξασκούντος ἄμεσον ἐπίβλεψιν ἐπὶ τῶν ἐργασιῶν τῆς Τραπεζῆς ἀποτελεῖ γεγονός εὐχάριστον τοσούτω μᾶλλον καθόσον ἦτο μεγίστη ἀνάγκη μιᾶς Τραπεζῆς διὰ τὸν τόπον μας ἡ ὁποία νὰ προβλέπῃ καὶ διὰ τὰ συμφέροντα τῶν μικροεμπόρων καὶ μικροβιομηχανῶν ὡς καὶ τῶν πολιτῶν τῶν ἐρχομένων εἰς σιγλαίας χρηματικὰς στενοχωρίας καὶ οἱ ὅποιοι θὰ θεραπεύωσι τὰς ἀνάγκας τῶν διὰ τῶν ἐνὲς χώρῳ δανείων. Εἰς τὴν Λαϊκὴν Τράπεζαν θὰ λειτουργῇ κατὰ τέλειον Εὐρωπαϊκὸν σύστημα καὶ ταμειυτήριον δεχόμενον καταθέσεις μέχρι μιᾶς δραχμῆς. Τὸ συμβούλιον ἀπετελέσθη διὰ τὴν α’ ἐξαετίαν ὡς ἐξῆς: κ. Ἀναστ. Σούπης ἀ-

ρσοπαγίτης Πρόεδρος καὶ οἱ κ. κ. Λουδ. Νικολαΐδης διευθυντὴς τῆς Τραπεζῆς Ἀνατολῆς, Ἀγν. Σλήμαν, Κωνστ. Κυριακὸς, Ἰωάννης Θεολόγης, Κωνστ. Παπαγεωργίου, σύμβουλοι. Τὴν θέσιν τοῦ συμπράττοντος συμβούλου ἀνέλαβεν ὁ κ. Ἰωάννης Θεολόγης. Διευθυντὴς διωρίσθη κ. Λοβέρδος ἐκ τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

— Εἰς τὸ Μέγαρον τοῦ Ἀρσακείου ἐντὸς τῆς μεγάλης αἰθούσης αὐτοῦ ἐγένετο ἡ ἀπονομὴ τοῦ Ραλλείου καὶ Μποτασείου βραβείου. Τὴν 5 μ. μ. τὰ ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τοῦ Ἀρσακείου καθίσματα ἦσαν πλήρη κόσμου ἐκλεκτοῦ. Ο ὑπουργὸς τῆς Παιδείας κ. Καλλιφρονᾶς, πολλοὶ βουλευταὶ ἀνώτεροι ὑπάλληλοι, ἀξιωματικοί, ἄλλοι διαπρέποντες ἐν τοῖς γράμμασιν, ὁ πρόεδρος τοῦ συμβουλίου τῆς Φιλελευθετικῆς Ἑταιρίας κ. Καραπάνος τῶς ὑπουργός, οἱ λοιποὶ σύμβουλοι, καὶ πλῆθος κυριῶν καὶ δεσποινίδων. Θέμα τοῦ διαγωνιστοῦ ἦτο «Πῶς δύναται ἡ γυνὴ νὰ ἐπιδράσῃ ἐπὶ τοῦ παιδὸς ὡς μήτηρ καὶ διδασκάλισσα καὶ νὰ ἐπηρεάσῃ τὴν καρδίαν αὐτοῦ. Ἐν μέσῳ γενικῆς συγκινήσεως οἱ φάκελλοι ἀνοίγονται καὶ ἐκφωνοῦνται τὰ ὀνόματα πρῶτον μὲν τῆς δος Ἑλένης Χατζηπέτρου, ἧτις ἐκρίθη ἀξία τοῦ Ραλλείου βραβείου καὶ τοῦ χρηματικοῦ γέρατος. Δεύτερον δὲ τὸ ὄνομα τῆς δος Ἑλένης Ἀφτιά τυχούσης ἐπαίνου. Ἡ βραβευθεῖσα εἶνε 17 ἐτῶς, κατὰ γένεσιν ἐκ Κύπρου καὶ ἦτο μαθήτρια τοῦ ἐσωτερικοῦ Ἀρσακείου. Μετὰ ἐκφωνοῦνται τὰ ὀνόματα τῶν δυν Ἑλένης Ρίζου καὶ Σμαράγδας Σβορώνου, τῆς μὲν πρῶτης τυχούσης τοῦ Μποτασείου, τῆς ἄλλης δὲ ἐπαινεθείσης.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἀφίκετο ἐκ Βίτσης ὁ κ. Ἀλκιβιάδης Σάρρος καὶ ἀνεχώρησε δι’ Ἀλεξάνδρειαν.

— Ἀνεχώρησαν οἱ μαθηταὶ τῆς Ριζαρίου σχολῆς κ. κ. Ξενοφῶν Βλαστός διὰ Τσερβάριον, Νικόλ. Ζούφης διὰ Καπέσαδον, Βασίλ. Σκρίνης διὰ Γρεβενίτιον, Στέφ. Τσίμας διὰ Μονοδένδριον, Ἀναστ. Χατζῆς διὰ Κάτω Σουδενά, Σπυρ. Δρούγκας δι’ Ἰωάννιννα καὶ Εὐστάθ. Σκάρπας διὰ Γρεβενίτιον, διὰ Μονοδένδριον ὁ κ. Μάνθος Πανατζῆς.

— Ο ἐξ Ἀνω Σουδενῶν τελειόφοιτος τῆς Ριζ. Σχολῆς Χρήστος Παπᾶς ἀνεχώρησε διὰ τὴν ἰδιαιτέραν του Πατρίδα τοῦ εὐχόμεθα καλὴ ταξίδι καὶ καλὴν προκοπὴν εἰς τὸ πρακτικόν του στάδιον.

— Γράφουσιν ἡμῖν ἐκ Δροβιάννης ὅτι τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν συνήλθον. ἐν τῇ κατὰ τὸν Κοινὸν Ἀγίον Δημήτριον, Αἰθούσῃ τοῦ Ζαππείου Παρθενωγείου, τὰ δύο Σώματα τῆς Ἐκπαιδευτικῆς καὶ Ἐκκλησιαστικῆς ἐπιτροπῆς καὶ συνεστρέφησαν περὶ τοῦ Ὑφαντηρίου (ὅπερ πρόκειται νὰ ἱδρυθῇ) καὶ περὶ τῶν ἐνιαυτῶν ἐξετάσεων. αἱ τινες ὥρισθησαν αἱ μὲν τοῦ Ἀρρεναγωγείου τῆς Ἀστικῆς Σχολῆς τὴν 10ην προσεχούσης Ἰουλίου, αἱ δὲ τοῦ Ζαππείου Παρθενωγείου τὴν 14 τοῦ αὐτοῦ. Κατόπιν δὲ τῆς συσκέψεως καὶ ἀποφάσεως ταύτης, τὰ μέλη τῆς ἐφοροεπιτροπῆς ἐπεσεκέθησαν τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Λάππα, ἐν εἶνε κατὰλληλος νὰ λητουργήτῃ προσωρινῶς τὸ ὑφαντήριο, καὶ διελύθη ἡ Συνεδρίασις.

— Ο θάνατος ἐθέρισεν ὑπάρξιν πολὺ τιμὴν καὶ ἀγαθὴν, τὴν Μαρίαν Βελλιανίτου, προφίλῃ ἀδελφὴν τοῦ πολιτευτοῦ Παζῶν κ. Θεοδώρου Βελλιανίτου. Μετὰ βραδείας λύπης ἀναγγέλλοντες τὸν θλίβερόν γεγονός, εὐχόμεθα εἰς τὸν ὕλιστον ὅπως ἐπιχρῇ βάλσαμον εἰς τὴν συντετριμμένην ἐκ τῆς συμφορᾶς καρδίαν τῶν οἰκείων αὐτῆς.

Καὶ δημοσίως ἐκφράζωμεν τὴν ἀπερίγραπτον χαράν μας ἣν μᾶς προέβλεψεν, ὁ ὑπὸ τῶν ἐν Ἀγίῳ Λουδοβίκῳ πατριωτῶν μας συσταθεὶς Φιλελευθετικὸς Σύλλογος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἀγία Τριάς» πρὸς ὑποστήριξιν τῶν Σχολείων τῆς ἡμετέρας πατρίδος. Καὶ μετὰ μεγίστης προθυμίας εἴμεθα εἰς τὸ ἐξῆς μέλη τοῦ Συλλόγου.

Ἐν Ἀγίῳ Λουδοβίκῳ (Ἀμερικῆς) 25/12 Ἰανουαρίου Οἱ ἐκ Σωπικῆς τῆς Ἠπείρου τοῦ τμήματος Πωγωνίου ἄρτι ἀφικθέντες.

Ι. Δ. Ζώτος, Δ. Β. Παντάζος, Δημ. Κ. Λιτσικόπουλος, Κωνστ. Κ. Ζήκος, Ἠλίας. Π. Ζωτόπουλος, Γεώργιος Η. Ζήκος, Ἀθανάσιος Ἰω. Γερόπουλος, Χρ. Ἰωάν. Ταργόπουλος.

— Παρελήφθη εἰς τὴν περιγραφὴν τοῦ γένους τῆς Ἀδελφότητος ἐν Κηφισίᾳ νὰ μνημονεῖται ὅτι παρίστατο καὶ ὁ δημοτ. σύμβουλος κ. Ζίνης ὅστις ἔφερε καὶ πρόποσιν.

— Ο Ἡπειρώτης κ. Γεώργ. Κουτσονίκας ἀνεκάινισε τελείως τὸ ἐπὶ τῆς πλατείας Μεγάλου Θεάτρου καὶ παραπλευρῶς τοῦ Ταχυδρομείου Ἀθηνῶν Ξενοδοχεῖον τῶν Παρισίων, εἰς τρόπον ὥστε οἱ πελάται θὰ εὐρίσκωσι πλήρη ἀνεσιν καθαριότητα πρόθυμον ὑπηρεσίαν καὶ εὐθηνίαν. Ὅθεν συνιστᾶμεν αὐτὸ εἰς τοὺς ἐξ Ἀθηνῶν διερχομένους.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἰδρυθεῖσα τῷ 1873

Ἔδρα ἐν ἐν Ἀθῆναις

Υποκαταστήματα ἐν Πειραιῇ, Πάτραις καὶ Βόλῳ.

Κεντρικὸν ὑποκατάστημα ἐν Κων/πόλει

Ἀγοραπωλησίαι Συναλλάγματος καὶ Χρυσοῦ. — Ἐκδοσις ἐπιταγῶν καὶ πιστωτικῶν ἐπιστολῶν ἐπὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ. — Ἐξπραξις γραμματίων, ἐπιταγῶν, φορτωτικῶν, τοκομεριδίων κτλ. Ἀνοιγμα τρεχομένων λογαριασμῶν. — Ἀγοραπωλησίαι τίτλων ἐνταῦθα καὶ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ.

Τὰ ἐμπορικὰ τμήματα.

Τῆς Τραπεζῆς ἀναλαμβάνουσι παντὸς εἶδους ἐμπορικὰς ἐργασίας διὰ λογαριασμὸν τῶν πελατῶν αὐτῆς.

Καταθέσεις

Δέχεται καταθέσεις εἰς πρώτην ζήτησιν 3 ο/ο σις εἰς τρα- μετὰ τρεῖς μῆνας 3 1/4 ο/ο
ζογραμμάτια » ἐξ » 3 1/2 ο/ο
π' ἠρώουσα » ἐν ἔτος 4 ο/ο
τόκον : » 2 ἔτη καὶ ἐπ. 5 ο/ο

Πώλησις λαχειοφόρων ὁμολογιῶν Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος 2 1/2 ο/ο Δάνειον Κτηματικῆς Πίστεως 1904 μὲ μνηναιᾶς πενταδράχμους δόσεις καὶ μὲ παραχώρησιν ὑπὲρ τοῦ ἀγοραστοῦ ὁλοκλήρου τῆς τύχης καὶ τῶν τοκομεριδίων ἀπὸ τῆς καταβολῆς τῆς 1ης δόσεως.

Ἡ ΤΡΑΠΕΖΑ δέχεται καταθέσεις εἰς Τραπεζογραμμάτια, εἰς ἐπιταγὰς ἐπὶ Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας καὶ εἰς χρυσόν. Εἰς ἐπιταγὰς καταθέσεις ὡς καὶ οἱ τόκοι αὐτῶν ἀποδίδονται δι' ἐπιταγῶν. Πάντα τὰ δικαιώματα χαρτοσήμου ἐπιβαρύνουσι τὸν καταθέτην. Αἱ εἰς χρυσὸν καταθέσεις ἀποδίδονται εἰς τὸ νόμισμα εἰς ὃ ἐγένετο ἡ κατάθεσις. Διὰ καταθέσεις εἰς πρώτην ζήτησιν ποσῶν ὑπερβαίνοντων δραχμὰς ἢ φράγκα 100,000 ἡ Τράπεζα πληρώνει 2 ο/ο.

Ταμειυτήριον. — Γίνονται δεκταὶ καταθέσεις εἰς πρώτην ζήτησιν 4 ο/ο.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐντοκοὶ καταθέσεις

Ἡ Ἐθν. κὴ Τράπεζα δέχεται ἐντόκους καταθέσεις εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια καὶ εἰς χρυσόν, ἥτοι εἰς φράγκα καὶ λίρας στερλίνας ἀποδοτέας εἰς ὠρισμένην προθεσίαν ἢ διαρκεῖς. Αἱ εἰς χρυσὸν καταθέσεις καὶ οἱ τόκοι αὐτῶν πληρώνονται εἰς τὸ αὐτὸ νόμισμα εἰς ὃ ἐγένετο ἡ κατάθεσις, εἰς χρυσὸν ἢ δι' ἐπιταγῆς ὀφειᾶς (chèque) ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ ἐπιλογὴν τοῦ ὁμολογιούχου. Τὸ κεφάλαιον καὶ οἱ τόκοι τῶν ὁμολογιῶν πληρώνονται ἐν τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι κατ' αἰτήσιν τοῦ καταθέτου ἐν τοῖς ὑποκαταστήμασι τῆς Τραπεζῆς ἐν Κερκύρᾳ δὲ Κεφαλληνίᾳ καὶ Ζακύνθῳ διὰ τῶν ἐκεῖ ὑποκαταστημάτων τῆς Ἰονικῆς Τραπεζῆς.

Τόκοι τῶν καταθέσεων

1 1/2 τοῖς ο/ο κατ' ἔτος διὰ καταθ. 6 μην. τουλ. 2 » ο/ο » » 1 ἔτους α
2 1/2 » ο/ο » » 2 ἐτῶν »
3 » ο/ο » » 4 ἐτῶν »
4 » ο/ο » » 5 ἐτῶν »

Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἐντόκων καταθέσεων ἐκδίδονται κατ' ἐκλογὴν τοῦ καταθέτου ὀνομαστικαί ἢ ἀνώνυμοι.

ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟΝ

Χαριλάμπου Ντομπέτσα

Ἐν Ἰωαννίνοις

Τὸ ἀρχαιότερον Ζαχαροπλαστεῖον, διακρινόμενον διὰ τὴν τελειότητα τῆς Ζαχαροπλαστικῆς καὶ ἐν γένει διὰ τὴν ἐκλεκτὴν ποιότητα τῶν υλίκων καὶ ἀπάντων τῶν ἐν αὐτῷ εἰδῶν. Συνιστᾶται θερμῶς εἰς ἀπάντας τοὺς διερχομένους ἐξ Ἰωαννίνων.